

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΥΩΤΕΑ

Ένταῦθα ἔτησία Φράγ. 12.
 Έν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησία » 14.
 Διὰ τὰ δημόσ. & δημοτ. γραφεῖα » 20.
 Έν τῷ ἔξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἑκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐγγίνει τὸν στίγον λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ Πρακτορεῖον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας γνωστοποιεῖ τοῖς Κυρίοις ἐμπόροις, ὅτι ὀφείλουσιν ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ ἀτμοπλοίου νὰ παραλαμβάνωσι τὰ ἐμπορεύματά των ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τῆς Ἑταιρίας, ἄλλως μετὰ παρέλευσιν τὸ πολὺ τριῶν ἡμερῶν θέλουσιν ἐξάγεσθαι τῆς ἀποθήκης πρὸς τοποθέτησιν ἐτέρων ἐρχομένων ἐμπορευμάτων, οὔσης ἀνευθύνης τῆς Ἑταιρίας διὰ πᾶσαν βλάβην ἢ ἔλλειψιν, ἣτις ἤθελε τυχὸν ἐπέλθαι εἰς τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα ἐνεκα τῆς ἐν ὑπαίθρῳ ἐκθέσεως αὐτῶν.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθῆτω εἰς τρία κατὰ συνέχειαν φύλλα τῶν λαβουσῶν πρὸς τοῦτο ἐντολήν ἐφημερίδων.

Έν Ἑρμούπολει, τὴν 29 Ἰανουαρίου 1882.

(Έκ τοῦ πρακτορείου τῆς Ἑ.λ.λ. Ἀτμοπλοίας.)

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΟ-ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

Προσκαλεῖ ἅπαντας τοὺς Μετόχους αὐτῆς ὅπως συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 29 τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρίας ταύτης συνέλθωσιν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπων ἐν τῷ ἐνταῦθα Καταστήματι τῆς τὴν πρώτην Δευτέραν τοῦ μηνὸς Μαρτίου, ἧτοι τὴν 1ην Μαρτίου ἐ. ἔ., ὥραν 3ην μ. μ. πρὸς συγκρότησιν τῆς τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως αὐτῆς ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 32 τοῦ Καταστατικοῦ διαγραφομένων. Γνωστοποιεῖ δὲ εἰς τοὺς Κυρίους Μετόχους αὐτῆς ὅπως καταθέσωσιν ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας τοὺς τίτλους τῶν μετοχῶν των ἐπὶ ἀποδείξει κατὰ τὸ 30 ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ.

Έν Ἑρμούπολει Σύρον, τὴν 30 Ἰανουαρίου 1882.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

N. Π. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἡ κίνησις τοῦ ἐμπορίου ἐν τῇ ἡμετέρῃ πόλει μετ' ὄλου τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ χειμῶνος βραίνει ἀρίστα καὶ αἱ εἰσπράξεις τοῦ Τελωνείου εἰσὶ καταπληκτικαί. Ὁ ἐκ τοῦ ἔξωτερικῷ δημοτικῷ δασμῶ, ἐνῶ κατὰ τὸ 1881 διὰ τὸν Ἰανουάριον ἀνήλθεν εἰς δραχ. 15,276 καὶ 90/00 ἐφέτος ὁ αὐτὸς μὴν ἀνήλθεν εἰς δραχ. 26,647 καὶ 33 ἧτοι ὑπερέβη τὸν ἀντίστοιχον μῆνα κατὰ δραχ. 11,370 καὶ 43/00. Ὡστε δίκαιον εἶχεν ὁ κ. Δήμαρχος καὶ οἱ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι, ὅσοι συνεφώνησαν τῇ γνώμῃ τοῦ κ. Δημάρχου, ὅπως μὴ ἐναικιασθῇ ὁ δασμῶς οὗτος εἰς τὸ προσενεχθῆν παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν ποσὸν τῶν δραχ. 351,000.

— Μετ' εὐχαριστήσεως παρατηροῦμεν ὅτι αἱ εἰσπράξεις τοῦ Τελωνείου Σύρον βραίνουσι καταπληκτικῶς. Καὶ αἱ μὲν τοῦ Δεκεμβρίου λήξαντος ἔτους ὑπερέβησαν τὰς τοῦ ἀντιστοίχου κατὰ δραχ. 95 χιλιάδας, αἱ δὲ τοῦ λήξαντος ἡδὴ Ἰανουαρίου, ὅστις, ὡς γνωστὸν, εἶναι ὁ ἀγονώτερος τῶν μηνῶν τοῦ ἔτους, κατὰ δραχ. ἐνενήκοντα μίαν χιλιάδα. Τοῦ λόγου δὲ ὅτιος περὶ τῶν εἰσπράξεων τοῦ καθ' ἡμᾶς τελωνείου ἐπιτελοῦμεν δικαιοσύνην ἔργον ἐκφραζόντες τὰ συγχαρητήριά μας τῷ τε Τελῶνι κ. Σίμῳ καὶ τῷ Ἐλεγκτῇ κ. Ρεδιάδῃ διὰ τὴν ὁποίαν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιβάλωσι τάξιν, ἀκριβείαν καὶ ταχύτητα περὶ τὴν ἐργασίαν ἀνευ διαπληκτισμῶν καὶ παραπόνων, καὶ διότι ἀνευ βραδύτητος ἢ ὑπηρεσίας τοῦ Τελωνείου λειτουργεῖ παρὰ ποτὲ ἐρυθθμῶς καὶ κανονικῶς, ἐλκύουσα τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἐμπορευομένων.

— Πόσα ἀληθῶς δὲν κατορθοῖ ἢ πρὸς τὴν καλλιαιθησίαν τάσις τῶν ἀνθρώπων. Τὸ μέχρι τῆς χθὲς προκαλοῦν τὴν ἐντροπὴν Ἐλεγκτήριον τοῦ Τελωνείου μας, ὁ στενὸς ἐκεῖνος χώρος ὁ ἀχυρῶνι μᾶλλον ἢ δημοσίῳ γραφείῳ παραπλήσιος, κατέστη σήμερον ἀληθὴς αἴθουσα, ἐν ἣ πᾶς εἰσερχόμενος εὐχριστεῖται νὰ μὲνη. Εὐρυχωρία μεγάλη, εὐκολία περὶ τὸν τελωνισμόν τῶν ἐμπορευμάτων, εὐκολος ταῖς πᾶσι διάβασις, γραφεῖα φιλοκάλως διασκευασμένα, γενικὸς χρωματισμὸς μετὰ καθαριότητος, καθίσματα ἀνάλογα πρὸς τὴν θέσιν ἐκάστου τῶν ὑπαλλήλων, ὠρολόγιον, αἱ εἰκόνες τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης, ἀρχειοφυλακίον κλπ. ἀπετέλεσαν ἀληθῆς γραφεῖον Δημοσίας ἀρχῆς. Ἀπέναντι τῆς καλῆς ταύτης διαθέσεως τῆς πρὸς τὸ ἀξιοπρεπὲς τάσεως τοῦ τε Τελῶνι καὶ Ἐλεγκτοῦ, καὶ τῆς ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου ἐγκρίσεως πάντων τούτων, ἐσμὲν ὑποχρεωμένοι νὰ ἐκφράσωμεν δημοσίᾳ πᾶσι τούτοις τὰς εὐχαριστήσεις ἡμῶν.

*Αν δὲν ἔχουν τὰ ὄφρα νὰ ᾖ τὴν γῆν παρηγορίαν ἔχουν πατέρα τὸν Χριστὸν μάννα τὴν Παναγίαν.

Ἐνεθυμήθημεν τοῦ δημώδους διστίχου τούτου, ὅτε ἐμά-
θωμεν ὅτι ἡ χρυσὴ κόρη τοῦ μακαρίτου συμπολίτου ἡμῶν
Περ. Θεοφανίδου κ. Μαρουκῶ ἐν γάμοις ἀποκαθίσταται μετὰ
τοῦ καλλίστου νέου Γεωργίου Τζιώτου, ἐμπόρου, ὡν ὁ γά-
μος ἐτελέσθη τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν. Κόρη σεμνὴ καὶ
ὠραία τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἀναθεραμμένη δὲ ὡς ἐμπρέ-
πει εἰς Ἑλληνίδας, εὔρε χάριν παρὰ τῶ πρὸς μητρὸς θεῖω
της κ. Παναγιώτῃ Δάρρα, ὅστις ἐξ εὐγενῶν αἰσθημάτων,
ἀληθῶς ἀξίων μιμήσεως, κινούμενος καὶ ἐξ ἰδίων προικίσας τὴν
μικρὰν συμπολίτιδα ἡμῶν ταύτην τὴν ἀπεκατέστησε ἐγ-
γαμον, ὑπὸ ἀνδρα εὐπόληπτον καὶ ἀξίον τῆς τύχης τῆς
νεαρᾶς συζύγου του. Ὅλη ἡ Ἐρμούπολις ἀπὸ καρδίας συγ-
χαίρουσα τοῖς νεογμοῖς καὶ τὴν γενναίαν πράξιν τοῦ κ.
Δάρρα ἐξαίρουσα, εὐχεται ἵνα ζήσωσιν ἐπὶ μικρὰ ἔτη ἐν εὐ-
τυχίαις ὑπὸ τῶν εὐλογιῶν τοῦ Κυρίου περισκεπόμενοι, τὰ
ἀρεστά δὲ τῶ Θεῷ καὶ τὰ εὐάρεστα τοῖς ἀνθρώποις ἐργα-
ζόμενοι.

— Πολλὴ καὶ καλλίστη διὰ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κτη-
νοτροφίαν βροχὴ, ἐπὶ πολλὰς ὥρας διαρκέσασα χθὲς Μ. Μ.
καὶ μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, ἐγένετο αἰτία νὰ καθαρισθῇ ὀλί-
γον ὁ ὀρίζων καὶ νὰ μᾶς θερμάνῃ διαρκῶς ὁ ἥλιος, πεπηγό-
τας ἐκ τοῦ διαρκοῦς ψύχους. Βέβαιον εἶνε ὅτι ἔπαθεν ἡ εὐά-
ριθμος κτηνοτροφία τῆς νήσου δι' ἔλλειψιν χόρτου, ἀλλὰ ἡ
περισωθεῖσα θέλει ταχέως ἀναλάβῃ, τῆς βλαστήσεως ἀρξα-
μένης καὶ χωρούσης καταπληκτικῶς.

— Μετὰ πολλῆς φιλοκαλίας καὶ ἐκκλησιαστικῆς παρα-
τάξεως ἐτέλεσαν τὴν ἑορτὴν τῶν τῶν παρελθούσαν δευτέραν
οἱ λαχανοπῶλαι καὶ κηπουροὶ τῆς Σύρου ἐν τῷ Ναῷ τῆς
Κοιμήσεως. Τὴν μνήμην τοῦ ἀγίου Τρύφωνος ἀπὸ τῆς συ-
στάσεως τῆς Ἐρμούπολεως ἑορτάζουσα ἡ συντεχνία αὕτη,
ἐξακολουθεῖ κατ' ἔτος μεγαλοπρεπέστατα νὰ διεξάγῃ αὐ-
τήν. Καὶ μολοντί ὁ χειμὼν καὶ ἡ καταπέσοῦσα χιὼν ἀπε-
ξήρανε τὴν κυριωτάτην αὐτῶν πρόσοδον, τοὺς κυάμους, ἐν
τούτοις ἐλπίζουσιν ὅτι θὰ τοῖς εἶνε τὸ ἔτος γόνιμον ὡς πρὸς
τὰ λοιπὰ προϊόντα.

— Ἐκ τῆς «Στοᾶς» ἐρανιζόμεθα τὰ ἐξῆς περὶ τῆς ἐν
τῷ Δ'. τμήματι τῆς Βουλῆς ἐξελέγεσθαι τῆς ἐκλογῆς τῆς ἡ-
μετέρας ἐπαρχίας.

Τμήμα Δ'. — Ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ Σύρου ὁ κ. Σούτσος ὑπο-
στηρίζει ὅτι ἐγένετο δωροδοκία, ἄγνωστον μὲν ὑπὸ τίνοσ,
ἀλλ' ἐπιμένει εἰς τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς, ὡς φερούσης στίγμα,
στηρίζεται δὲ ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τῶν δικαστικῶν ἀντιπρο-
σώπων.

Ὁ κ. Πετρίτσος ἀντικρούων τὸν προλαλήσαντα κατη-
γορεῖ αὐτοῦ ἐπὶ ἐξαίρεσει τινῶν βαθυπλούτων ἐπιστράτων
καὶ ζητεῖ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς ὡς πρὸς τὸν κ. Κα-
τσάκον.

Ὁ κ. Γρυπάρης συμφωνῶν μετὰ τοῦ προλαλήσαντος ἀν-
τικρούει τὸν κ. Σούτσον.

Ὁ δὲ κ. Σκουλούδης ἀντενιστάμενος κατὰ τοῦ ὑποβα-
λόντος ἐνοστάσει, ἐπὶ δωροδοκία, λέγει ὅτι μόνη δωροδοκία
αὐτοῦ εἶναι τὸ πρὸ δύο ἐτῶν καὶ τὴν ἐπαύριον, οὐχὶ τὴν
προτεραίαν, τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ δάνειόν του πρὸς τὸν δῆ-
μον ἐξ 1 καὶ 1/2 ἑκατ. ἐπὶ τόκῳ 7 0/0. Τοῦτο δὲ χαρα-
κτηρίζει οὐχὶ ὡς δωροδοκίαν, ἀλλὰ ὡς δωρεὰν καὶ εὐεργέ-
τημα.

— Ἐκ τῆς αὐτῆς ἑφημερίδος ἀποσπῶμεν τὰ ἐπόμενα
περὶ τῆς ἐκλογῆς Τήνου:

Τμήμα Β'. — Ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ Τήνου ὁ κ. Μαυρομαρᾶς
ζητεῖ τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς, διότι ἐγένετο κυβερνητικὴ ἐπέμ-

βασίς καὶ δωροδοκία, ὡς πρὸς δὲ τὸν κ. Μωραϊτίνην λέγει,
ὅτι εἶναι ἄκυρος ἡ ἐκλογὴ του, διότι δὲν ἔχει δικαίωμα ἐγ-
καταστάσεως· κατηγορεῖ δὲ καὶ τῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας
ἐπὶ ἐπεμβάσει εἰς τὴν ἐκλογὴν.

Ὁ κ. Μωραϊτίνης ἀντικρούει τὸν προλαλήσαντα ὡς πρὸς
τὸ ζήτημα τῆς ἐγκαταστάσεως.

Ὁ κ. Δρόσος ἀναιρεῖ τὴν ἐνοσασιν ὅτι ἡ ἐκκλησία Πανα-
γίας διὰ χρημάτων ἐπῆρέασεν εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ ἰσχυρίζε-
ται ὅτι ὁ κ. Μωραϊτίνης μετεχειρίσθη δωροδοκίαν. Ὁ κ.
Μαυρομαρᾶς ἐπαναλαμβάνει τὰ περὶ τοῦ ζητήματος ἐγκα-
ταστάσεως, μεθ' ὃ ὁ κ. Μωραϊτίνης ἐπιπροσθέτει τινὰ κατὰ
τῆς ἐνοστάσεως.

— Ἡ παῦσις τοῦ ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ καθηγητοῦ τῆς
γραφικῆς κ. Λύτρα παρήγαγε λύπην καὶ ἀπογοήτευσιν τοῖς
παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τόσα ἔτη εὐδοκίμως διδασκόμενοι. Ἐχομεν
ὑπ' ὄψει ἀναφορὰν αὐτῶν ἐκφραστικωτάτην, παραπονουμέ-
νων διὰ τὸ προσγενόμενον αὐτοῖς ἄδικον, ἐκπρᾶζόντων δὲ
τὴν βθεῖαν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν πρὸς τὸν καλὸν καὶ πρό-
θυμον διδάσκαλον αὐτῶν, καὶ ἐξαιτουμένων τὴν διὰ τῆς
δημοσιότητος μεσιτείαν ἡμῶν, ὑπὲρ τῆς ἀνακλήσεως τῆς ὑ-
πουργικῆς ἀποφάσεως. Προθύμως ἀνταποκρινόμεθα εἰς τὴν
ἐπιθυμίαν τῶν καλῶν νέων, εὐ: ἀληθῶς συνιστᾶ ἡ τοιαύτη
ἀγαθὴ προαίρεσις καὶ ἀφοσίωσις πρὸς τὸν διδάξαντα αὐ-
τοῦ: ἀλλ' ἐλαχίστην ἔχομεν ἐλπίδα, ὅτι ἡ παράστασις ἡ-
μῶν θὰ κατισχύσῃ παρὰ τῇ Κυβερνήσει. Τὸν κ. Λύτραν ἐ-
γνωρίσαμεν, πρὸ ἐτῶν, ὡς ἓνα τῶν εὐδοκίμων Ἑλλήνων ζω-
γράφων, οὗ τὰ ἔργα ἐπῆνεθον ἐν Γερμανίᾳ, πολλὰ δὲ
ἄλλα κοσμοῦσιν ἐπιτυχῶς οὐκ ὀλίγα αἰθούσας τῶν Ἀθη-
νῶν, καὶ αἰθούσας προσώπων, γνωσκόντων τὰ τῆς ζωγρα-
φικῆς. Τοιοῦτος τεχνίτης δὲν εἶχεν ἀνάγκην τῶν ἡμετέρων
συστάσεων ἢ παρορμήσεων παρὰ τῇ Κυβερνήσει, ὅπως δια-
τηρηθῇ ἐν τῇ θέσει του, ἢ ὑποστηρικθῇ. Ἐν Ἑλλάδι δυστυ-
χῶς τὰ πράγματα δὲν χωροῦσι τακτικῶς καὶ λογικῶς: ἄλλοι
δὲ συνήθως λόγοι, ἢ οἱ καθαρῶς συνδεδόμενοι πρὸς τὸ συμ-
φέρον τῆς ὑπηρεσίας, κανονίζουσι τὴν ἀπέναντι τῶν διδα-
σκάλων θέσιν τῆς Κυβερνήσεως. Περιορίζομεθα ἐντεῦθεν νὰ
ἐκφράσωμεν τὴν λύπην ἡμῶν ἐπὶ τῇ παύσει καθηγητοῦ τῆς
ἀξίας τοῦ κ. Λύτρα, καὶ νὰ εὐχθῶμεν μὲν, ὅλλ' οὐδεμίαν
ἔχοντες ἐλπίδα, ὅτι θὰ εἰσακουσθῶμεν, τὴν ταχεῖαν ἐπάνα-
δον αὐτοῦ εἰς τὴν εὐδοκίμως εἶχεν ἔργον. (Λιῶν.)

— Διὰ Β. διατάγματος κατηργήθη ἡ κλάσις τοῦ γραμ-
ματοσήμου τῶν 80 λεπτῶν, μεταβάλλονται δὲ τὰ χρώ-
ματα τοῦ τῶν 20 καὶ 30 λεπτῶν. Καὶ τὸ μὲν εἰκοσάλε-
πτον ἔσται τοῦ λοιποῦ πορφυρεῶν, τὸ δὲ τριαντάλεπτον κυ-
ανῶν. Ἡ χρῆσις τοῦ εἰκοσάλεπτου γραμματοσήμου, ὅπερ
προσωρινῶς εἶχε καταργηθῆ ἕνεκα τῆς ἀνακαλυφθεῖσης παρα-
ποιήσεως αὐτοῦ, τίθεται αὖθις εἰς ἐνέργειαν.

— Τὰ τμήματα ἠκύρωσαν μέχρι ταῦδε τὰς ἐκλογὰς
Αἰγίνης, Καλαμπάκας καὶ Χαλκίδος.

ΚΑΡΟΛΟΣ, ΙΟΥΛΙΟΣ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΛΕΒΕ.

Ὁ Κάρλος Κλέβε, πρόξενος τῆς Γερμανίας καὶ Ὀλ-
λανδίας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, ἀπεβίωσε σήμερον καὶ κη-
δεύεται αὔριον τὴν 10ην ὥραν Π. Μ. Ἐγκατασταθεὶς
ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ 1854 ὡς ἔμπορος, ταχέως ἐφείλκυσεν
εἰς ἑαυτὸν τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν συμπο-

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

λιτών μας, συντελέσας τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τὴν διάδοσιν τῆς Γερμανικῆς βιομηχανίας καθ' ὅλον τὸ Αἴγαίον. Γαμβρός ἐπὶ δυσὶ θυγατρῶσι γενόμενος τοῦ ἀξιοσεβάστου πρσβυτέρου Φριδερίκου Α. Ίλδνερ, ἀνδρὸς τὰ μέγιστα μοχθήσαντος ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει πρὸς διάδοσιν τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου, καὶ κατὰ τὰς φιλανθρωπίας ἐφάμιλλος ἀποδειχθεὶς τῷ ἀξιοσεβάστῳ πενθερῷ του, ἠγάπησε τὴν Σῦρον καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς ὡς ἄλλην πατρίδα του. Τὸ ὄρυκτόν τῆς σμύριδος εἰς τὸν Κάρολον Κλέβε ὀφείλει τὸν πολλαπλασιασμόν τῆς ἐξαγωγῆς του καὶ τὴν γενίκευσιν τῆς καλῆς του ποιότητος καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην. Τὰ ὠραία τῆς Τήνου μάρμαρα καὶ τῆς Λακωνίας, ὧν τὰς λατομίας ἠγόρασεν, ἔνεκα τοῦ Καρόλου Κλέβε ἐγένοντο γνωστὰ καὶ περιζήτητα ἐν Εὐρώπῃ. Ἡ πόλις ἡμῶν μετ' εὐγνωμοσύνης ἀναμνησθεται πάντοτε, πόσον εὐθαρσῶς, ὡς πρόξενος τῆς Γερμανίας, μετὰ τῶν ἄλλων προξένων τῶν φίλων Δυνάμεων ἀντίστη κατὰ τῶν ἀπειλῶν τοῦ ναυάρχου τῆς Τουρκίας Χόβαρτ, ὅτε οὗτος κατὰ τὸ 1868, προσβεβλημένος ὑπὸ τῶν σφαιρῶν τοῦ ἀτρομήτου πλοίαρχου τῆς Ἑλλ. Ἀτμοπλοίας Νικολάου Σουρμελῆ, ἀπέκλεισε τὴν Ἑρμούπολιν, ἀπειλῶν νὰ βομβοβολήσῃ τὴν πόλιν ἐὰν δὲν τῷ παρεδίδοτο τὸ τροφοδοτοῦν τὴν ἐπανάστασιν τῆς Κρήτης ταχύπλου ἀτρόπλιον τῆς «Ἐνώσεως». Ὁμοίαν προστασίαν ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του παρέσχε καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς ἐμποροπλοιαρχοῖς κατὰ τὸ 1878, ὅτε ἡ αὐτὴ ὑπὸ τῆς Τουρκίας ἀπειλῆ ἐπανελήθη κατὰ τῆς νήσου ἡμῶν. Τοιούτου ἀνδρὸς στερουμένη ἡ Ἑρμούπολις πενθεὶ λίαν δικαίως ἐπὶ τῷ Θανάτῳ αὐτοῦ, διότι ἀπόλλυσιν ἄνδρα φιλέλληνα, κοσμοπολίτην, ἴσα τῇ γειναιμένη ἀγαπήσαντα τὴν Ἑρμούπολιν, ἣτις δικαίως τῷ παρασκευάζει ἐπικηδείους τιμὰς ἐξαίρετους. Ἀλλὰ τοῦ πένθους τῆς πόλεως διερμηνεῖς γενόμενοι, δὲν δυνάμεθα νὰ παρέλθωμεν ἐν σιγῇ σπουδαίαν ἔλλειψιν τῶν κατὰ καιροὺς Ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων, αἵτινες ὄφειλον νὰ τιμῆσωσι τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τῶν Ἑλληνικῶν παρασήμων, ἀφοῦ τὰ στίθῃ αὐτοῦ ἐκόσμων τὸ παράσημον τοῦ ἐρυθροῦ ἀετοῦ τῆς Πρωσίας, τὸ τῶν Σαξονικῶν δουκάτων, τὸ τοῦ ἀγίου Στανισλάου τῆς Ῥωσίας καὶ τὸ τοῦ ἀγίου Ὁλάφ τῆς Νορβηγίας. Ἀντὶ ὅμως τῆς ἐλλείψεως ταύτης τῶν Ἑλλ. Κυβερνήσεων, ὁ Κάρολος Κλέβε ἔφερε καὶ θὰ φέρῃ ἐπὶ τῇ αἰωνίᾳ μνήμῃ αὐτοῦ τὸ παράσημον τῆς κοινῆς ἀγάπης καὶ ὑπολήψεως τῶν Ἑρμούπολιτῶν, διότι ὡς πρόξενος ἰσχυρᾶς καὶ φίλης Δυνάμεως ἐπροστάτευσεν ἐρρωμένως τὴν ἀπειλουμένην Ἑρμούπολιν καὶ τὰ συμπερόντα αὐτῆς, ὡς ἔμπορος εἰργάσθη ἐντίμως καὶ ἀξιοπρεπῶς, πᾶσαν εὐκολίαν παρεχόμενος τοῖς μετ' αὐτοῦ συναλλαττομένοις, ὡς πατὴρ δὲ καὶ οἰκογενειάρχης ἐγένετο ὑπόδειγμα χρηστοῦ καὶ ἐναρέτου πατρὸς καὶ συζύγου, ἠθικώτατα καὶ εὐσεβέστατα τὰ ἑαυτοῦ τέκνα ἀνατρέφων.

Χάριν τῆς μνήμης τοῦ μακαρίτου Καρόλου Κλέβε, παραδίδοντες εἰς τὴν δημοσιότητα τὴν ἀτελῆ ταύτην βιογραφίαν τοῦ ἀνδρὸς, συμμεριζόμεθα μὲν τὸ πένθος καὶ τὴν θλίψιν τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐπὶ τηλικαύτη πολυτίμη ἀπώλειᾳ, δεόμεθα δὲ ὅπως ὁ Κύριος τὴν μὲν ψυχὴν αὐτοῦ τάξῃ ἐν σκηναῖς δικαίων, εἰς δὲ τὴν βαρυπενθῶς ἔχουσαν οἰκογενεὶάν του καταπέμψῃ τὴν οὐράνιον αὐτοῦ εὐλογία καὶ ἀνακουφίσῃ ταύτην ἀπὸ τῆς ἀφορήτου ὀδύνης.

Ἐκφωνηθεὶς τὴν 18 Ἰανουαρίου 1882, ἡμέραν Δευτέραν, ἐκ τοῦ προχείρου, ἐν τῷ Νεκροταφείῳ Ἑρμούπολεως τοῦ ἐνταῦθα ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ ἀγίου Γεωργίου, ὑπὸ τοῦ δημοσιολοῦς δικηγόρου Γ. Δ. Νικολάρα, εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ αἰφνηδῶς θανόντος Σπυρίδωνος Μαρκεζίνη, βουλευτοῦ Θήρας.

Ὅποτε συνερχόμενοι τεθλιμμένοι, τελοῦμεν κηδεῖαν νεκρῶν φίλων, καὶ εἰς μνημείου βᾶθῃ προσκλίνοντες, τὸ δάκρυ χύνομεν τῆς ὀδύνης. Μυστηριώδης τότε καὶ συμπαθῆς ἀνοίγει ἡ Οὐράνιος Πύλη, καὶ μὲ τὰς πτέρυγας λεπτῆς αὔρας, μὲ τὴν ἀκτίνα τὴν πρωτῆν, ὡχρὰ γλυκύθυμα, κουρασμένα ἔρχονται, ἀδελφοί μου, τὰ θρηνοῦμενα ὄντα, καὶ ἄνωθέν μας μειδιῶσι. Σμῆνὴ ὑπόδακρυς εἶναι ἡ ὄψις των ἡ γλυκεῖα, ἣτις μᾶς φέρουν τὰ θωπεύματα κρυφοῦ Κόσμου, καὶ λόγους ἀμβροσίας καὶ μυστικὰ μᾶς ψιθυρίζουσι ἐπη.

Εἰς τὴν ἐπίσημον ἤδη ὥραν, καθ' ἣν, ἀγιαστῆριον ἡ ψυχὴ μας, ἀνακαλεῖ τὴν μνήμην νεκροῦ φιλάτου, ὑποχωρήσωμεν ἐπ' ὀλίγον. Ἀφήσωμεν τὴν ταινίαν ταύτην τὴν ζοφερὰν μᾶς εἶναι προσφιλεῖς, ὡς ἡ ἀνάμνησις φιλίας δυστυχησάσης, καὶ ἂν δὲν φέρῃ ἐπ' αὐτῆς ἀδαμάντας φωτεινοῦς, ἐξαγιαζουσι αὐτὴν τὰ δάκρυα τῆς ψυχῆς μας!!

Ναί! Σὲ βλέπομεν ἀπαντες, φίλη ψυχῇ, ἄνωθέν μας, διατὶ μᾶς ἔφυγες τόσο ταχέως; εἰς τί σὲ ἐπταίσαμεν; Εὐλόγει τὰ τέκνα σου ἄνωθεν. Εἰς τὸν καπνὸν αὐτὸν τοῦ λιθάνου περιελίσσεται ἡ ψυχὴ σου, ἐκεῖθεν μᾶς προσημειδίᾳ ἐν ὀδύνη καὶ εἰς τὸν στέφανόν του τὸν φωτεινὸν προσθέτει μαργαρίτας τὰ δάκρυά μας.

Ἀλλὰ διατὶ μᾶς προσμειδίᾳ ἐν ὀδύνη;

Δυπεῖσαι ἴσως διότι γθὲς ἔτι, γθὲς οἱ εὐγενεῖς συμπολιταὶ σου Θηραῖοι, μόλις σὲ εἶδον περιβεβλημένον τὴν βουλευτικὴν τήβενον, ἐξωτερικῶς παριστῶντα, ὅτι ἐν τῷ βίῳ τούτῳ θηρεύομεν πάντες, πλοῦτον, τιμὴν, δόξαν, προστασίαν, λόγον καὶ εἴτι ἄλλο, νῦν δὲ σὲ τὸν τιμημένον, καὶ δεδοξαμένον καὶ ἰσχυρὸν ἀντιπολιτευόμενον βουλευτὴν, καὶ ἐπιζήλον ἄνδρα ὑπτιον, νεκρὸν, σποδὸν καὶ πτώμα καὶ ἀπὸ τῆς λαμπρότητος τοῦ βίου εἰς τὸ σκότος τοῦ τάφου;

Τόσον ἐγὼ ὁ ἀσθενὴς ῥήτωρ σου ὡς καὶ οἱ συμπολιταὶ σου ἦλθον μὲν ἐνταῦθα νὰ χύσωσι ἐπὶ τῆς μνήμης σου ἐν φιλικὸν δάκρυ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ νὰ πενήθωσι, διότι μόνον εἰς τοὺς κακοὺς καὶ διὰ τοὺς κακοὺς πρέπει νὰ γίνεταί πένθος, διότι πράξαντες τὸ κακὸν δὲν εἶναι πλέον σήμερον εἰς θέσιν νὰ τὸ ἐπανορθώσωσι, ἀλλὰ σὺ ὅστις εἰς ὀλόκληρον τὸν βίον σου ὑπῆρξας ἐνάρετος καὶ εὐηργέτης τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα, σὺ ὁ καλὸς φίλος, ὁ εἰλικρινὴς ἀδελφός, ὁ εὐσεβὴς υἱός, ὁ φιλόστοργος πατὴρ, ὁ τίμιος καὶ εἰλικρινὴς πατριώτης, διατὶ νὰ θρηνεῖσαι; Ὁὐ ἀμαρτήσωμεν ἂν θρηνήσωμεν εἰς τὴν κοίμησίν σου.

Διατὶ λοιπὸν ἡ ψυχὴ σου ὀδυνᾶται καὶ ἐπὶ τὰς φρένας σου ἴκετο πένθος; σ' ἐρωτῶ.

ὦ! σιγήσατε ἐπὶ στιγμὴν. Ἡ στιγμὴ αὕτη εἶναι ἱερὰ καὶ πρόξενος βαθείας συγκινήσεως!!! Ἀκούω παραδόξους λόγους καὶ ὅλον τὸν πόνον τοῦ βασιανίζομένου Ἑλληνισμοῦ.

Διότι λέγει δὲν ἐπέζησα νὰ εἰσέλθω εἰς τὸ Βουλευτήριον νὰ χαιρετίσω τοὺς συναδέλφους μου βουλευτὰς τῶν νέων ἐπαρχιῶν, γὰρ τοὺς ἀσπασθῶ, καὶ μετ' αὐτῶν νὰ πατάξω τὴν

φαιλοκρατίαν μετὰ τῶν συναδέλφων μου ἀντιπολιτευομένων, νὰ θέσω σιδηροὺν ἐποχέα ὑπὸ τὴν βιαίως τρέχουσαν ἀμαξάν τῆς συμπολιτεύσεως, καὶ νὰ κρατήσω τὴν σφοδρὰν κίνησιν αὐτῆς· ἀλλὰ φεῦ!!! Κρίμασιν, οἷς οἶδε Κύριος, ἡ ἀμαξὰ τῆς ἀκράτητος σήμερον μὲ σῦρει αὐτὴ καὶ ἐμὲ νεκρόν.

Καὶ τῷ ὄντι παρὰδοξόν, Κύριοι, καὶ δεινῶς ἀδικον φαίνεται μοι τοῦτο· τί νὰ τρέχη ἀρὰ γε ἀπὸ τίνος χρόνου ἐν τῇ κοινωνίᾳ μας, τί συμβαίνει ἐπὶ τῆς ταλαινῆς Πατρίδος· μὴ ἐλοξόβλεψεν αὐτὴν ὁ Θεὸς καὶ εἰμαρτο ὥστε οἱ καλοὶ, οἱ ἐνάρετοι, καὶ οἱ θρησκευτικῶς ἐκτελοῦντες τὸ καθήκον τῶν ἀληθεῖς πατριῶται, ζῶντες, νὰ τήκονται ὡς κηρὸς καὶ ἀποθνήσκοντες νὰ ἔχωσι τὸ πικρὸν μειδίαμα εἰς τὰ χεῖλη, καὶ τὸ παράπονον εἰς τὸ βλέμμα, ὅτι μάτην ἐζήτησαν νὰ διορθώσωσι τὰ κακῶς κείμενα τῆς Πατρίδος, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς βασάνου οὐδὲν ἄλλο ἀπέκτισαν εἰμὴ τὸν ἄωρον καὶ πικρὸν θάνατον.

Ἐλλάς μου! Ἐλλάς μου! Ἐλλάς μου! Ποίαν κακὴν μοῖραν ἔχεις; οἱ πολιτευόμενοί σε σήμερον καὶ κυβερνῶντές Σε, ὑπερβαίνουνσι τὸ μέτρον εἰς πάντα, ἐκδικάζουσι τὰ πάντα, καταστρέφουσι τὰ ἱερώτερα, καὶ δὲν συλλογίζονται, ὅτι τότε οἱ τίμοι πολῖται ἀποδυσπετοῦσι καὶ ἀηδιάζουσιν, οἱ ἔξοχοι νόες ἀποσύρονται, καὶ πάντες περιπίπτουσιν εἰς τὴν κοινὴν ἀδιαφορίαν, καὶ καταντῶσιν εἰς τὸ μηδὲν, ὡς ἡ περὶ τὴν θρησκείαν ἀδιαφορία καταντᾷ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ μηδέν.

Δὲν γνωρίζουσιν ἀρὰ γε τίνες παρέδωκαν εἰς αὐτοὺς τὴν Ἐλλάδα ταύτην;

Πολλοὶ πάμπολλοι νεκροὶ κείμενοι ἀτύμβευτοι καὶ ἀμνημόνευτοι, πολλοὶ πάμπολλοι σικιὰ διαβάσαι σιωπηλαὶ καὶ θλιβεραὶ!!! καὶ κατὰ πρότον ἡγεμόνες, αὐτοκράτορες, πατριάρχαι, ὑπομνηματισταὶ, λεξικογράφοι, γυμνασιάρχαι, καὶ ἄπαντες οἱ κατὰ τὸ 1821 ἀπαγχονισθέντες, κρατομηθέντες ἢ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὸν βίον ἀθλίως καταστρέψαντες· οἱ δὲ ἐπιζήσαντες ἀντὶ νὰ χαρῶσι τὴν ὀλίγην ἐλευθερωθεῖσαν ταύτην γῆν, αὕτη ἐχρησίμευτε δυστυχῶς οὐχὶ πρὸς τροφήν, ἀλλὰ πρὸς ταφὴν αὐτῶν.

Τοιαύτην γῆν κυβερνᾷ· σήμερον, ὦ συμπολίτευσις, καὶ λόγον τῶν πράξεών σου ὀφείλεις οὐχὶ μόνον πρὸς ἡμᾶς τοὺς ζῶντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποθανόντας.

Ἄλλὰ ποῦ μὲ παρέσυρεν ἡ ῥίμη τοῦ λόγου;

Πᾶς ὁ μοιρολογῶν σήμερον νεκρὸν ἀληθῆ καὶ τίμιον πατριῶτην, πρέπει νὰ μοιρολογῇ καὶ τὴν τάλαιναν Πατρίδα.

Ἀδελφοί μου!

Στρέψωμεν πρὸς στιγμὴν τὰ βλέμματά μας ἐκεῖ ὅπου φαίνεται ὅτι βασιλεύει ὁ ἥλιος, εἶναι αἱ ἑπτὰ νῆσοι τῶν πρὸ μικροῦ ἀποκεχωρισμένων, νῦν δὲ μεθ' ἡμῶν ἠνωμένων ἀδελφῶν μας Ἑπτανησίων, κόραι αὗται ἀμφιθαλεῖς ἐν μέσῳ τῶν κυμάτων ψάλλουσι τὸν Πανελλήνιον ὕμνον. Μία δὲ ἐξ αὐτῶν ἢ καὶ ἐπισημοτέρα, ἡ ἀγαπητὴ μας καὶ μεγάλουμο· Κεφαλληνία, ὑπῆρξεν ἡ πατρίς τοῦ προκειμένου ἀειμνήστου νεκροῦ, ἐκεῖθεν κατῆγετο ὁ μακαρίτης καὶ δι' αὐτὸ ἦτο καὶ μεγάλουμο τὴν ψυχὴν καὶ τὸ φρόνημα. Ὁ Ὀμηρος πάντας τοὺς Κεφαλλῆνας μεγαθύμους ἀποκαλεῖ.

Ὁ πατὴρ αὐτοῦ Θωμᾶς Μαρκεζίνης, μὴ δυνάμενος νὰ ὑποφέρῃ τὸν Βρεττανικὸν ζυγὸν τῆς νήσου, καὶ βυρῶες φέρων αὐτὸν, μετηνάστευσεν ὡς καὶ πολλοὶ ἄλλοι τότε ἐν Θήρᾳ. Ἐκεῖ ἠγαπήθη σφόδρα ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς νήσου καὶ οὗτοι ἐκτιμήσαντες δεόντως τὸν χαρακτήρα τοῦ ἀνδρός ἐπὶ Ὀθωνος ἀπέστειλαν αὐτὸν καὶ βουλευτὴν καὶ πληρεξούσιον, κατόπιν δὲ ἀνετέθη ἡ ὑψηλὴ αὕτη ἐντολὴ εἰς τὸν προκειμένον νεκρὸν, ὅστις καὶ ἐπὶ Ὀθωνος καὶ πάντοτε πιστῶς καὶ θρησκευτικῶς ἐξεπλήρωσε τὸ ἀκανθῶδες καὶ μέγα καὶ ὑπέροχον καὶ ὑψηλὸν τοῦτο ὑπόργημα.

Ὁθων!! ὦ Κύριοι, τὸ ὄνομα τοῦτο τί δὲν μὲ ἐνθυμίζει! Πανῶ Κύριοι!!

Τὸν σεπτὸν αὐτὸν ἄνακτα, τοῦ ὁποῦ οὗ πατὴρ ὁ κλεινὸς ἀναξ Λουδοβίκος, ὁ ἐστεμμένος αὐτὸς ποιητῆς, ὅστις πρῶτος πάντων ἐξ ἀκραίφνου καὶ ἀδόλου, καὶ διαπύρου φιλελληνισμοῦ, καὶ ὅτε ἀκόμη οὐδεὶς οὔτε προσεῖχεν, οὔτε ἠλπίζεν εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς Ἑλλάδος, ὕψωσε φωνὴν ἐν Εὐρώπῃ ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ τῶν βαρβάρων τυράννων τῆς Ὀτανεῖ δὲ μὴ ἦρκει ἡ συνδρομὴ τῶν λοιπῶν λόγων καὶ ἔργων καὶ θυσιῶν του, ἔλαβεν εἰς χεῖρας τὴν μουσοστερῆ βιβλίον του καὶ ἔψαλλε τὸν ἀγῶνα καὶ τὰ δίκαια τῆς Ἑλλάδος, μόλις χθὲς τὸν ἐνθυμήθησαν οἱ Ἑλληνας καὶ, μετανοήσαντες διὰ τὸν ἀδικον καὶ ἀσεβῆ διωγμὸν του, ἔχυσαν δάκρυα μετανοίας καὶ ἀθροοὶ συνῆλθον ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ παρψοφεῖ ἀπεφάσισαν ἵνα τῷ στήσωσιν ἀνδριάντα.

Σὺ, φίλε νεκρὲ, ὑπῆρξας φίλος τοῦ μεγάλου ἐκείνου καὶ σεπτοῦ Βασιλέως καὶ βουλευτῆς ἐν τῇ τότε Βουλῇ του, μήπως ὁ Πλάστης Σε ἐξελέξατο, ἵνα προσεχθῆς ἐξ ἡμῶν ἄωρος καὶ ὑπάγης πρὸς αὐτὸν ἄγγελος τῆς τοιαύτης εἰδήσεως; ἂν ἦναι τοῦτο κληθῆς, εἰπὲ εἰς αὐτὸν, ὅτι ὄχι μόνον οἱ Ἑλληνας μετενόησαν διὰ τὸ κατ' αὐτοῦ πραξικόπημα, τὸ ὁποῖον προῆλθεν ἐκ ξενικῆς ἐπιφορῆς, ἀλλ' ὅτι καὶ ἡ ἐλαφρὰ ποίησις ἢ καταδιώξις αὐτὸν μετενόησε, φρονιμεύσασα.

Εἰς ἐξ αὐτῶν ἔγραψε ταῦτα:

α" Ἄν πάντες ἐσιώπησαν οἱ ἄνδρες σου φίλοι
νοῦ; ἀπὸ σκότος ἔρρες βαθὺ εἰς τὴν ἡμέραν,
νεάν καὶ δι' ἐσὲ οὐδεὶς δὲν ἤνοιξε τὰ χεῖλη
πρὸς ὅ πρὶν πολέμιοι; ἐν δάκρυον θά χύτω·
πρὸς λησμονῶ καθῶς αὐτοὶ πῶς βασιλεῦς μου ἦτο·
ἢ Βιρήνην εἰς τὸν ὕπνον σου, μονάρχα μου, κοιμήτου·
πείχε κειρὸν νὰ κοιμηθῆ ἡ ἄγρυπνος ψυχὴ σου.

Βιρήνην καὶ ἐπὶ σοί, φίλε νεκρὲ, τὴ γαιῶδες αὐτὸ ταξείδιον ἐπερκίωσας, καὶ ὡς πολίτης, καὶ ὡς φίλος, καὶ ὡς πιατῆρ καὶ ὡς μέλος τῆς πολιτείας καὶ ὡς βουλευτῆς ἐξετέλεσας εὐόρκως, αὐστηρῶς καὶ εὐλαβῶς τὰ εἰς ἕκαστον οὐτιῶν ἀναγόμενα καθήκοντα, ὡς ὑποπρόξενος δὲ τῆς Ῥωσσίας, ὦ τοῦτο ὑπερβαίνει πάντα ἔπαινον, καὶ οὐδὲ γλώττω, οὐδὲ κάλαμος ἰσχύουσιν ἵνα σὲ πανηγυρίσωσιν, διότι πολλὰς μεσιτεύσας παρὰ τῇ αὐτῇ ταύτῃ τῇ Ῥωσσίᾳ, ἐγένεσο αἰτίος πολλῶν καλῶν εἰς πατριῶτας μας καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἔθνος μας.

Ἄς ἀνοιχθῶσι λοιπὸν αἱ πύλαι τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἃς εἰσέλθῃ ἡ ψυχὴ σου ἐν ταῖς σικναῖς τῶν δικαίων, φέρουσα τὴν λευκὴν στολὴν τῶν δικαίων· διότι τὴν πίστιν τετήρησας, τὸ ἔργον ἐτελείωσας, ἀπόκειται σοὶ ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη!

Γαίαν ἔχεις ἐλαφρὰν, χρηστὴ πολῖτα, καὶ μεγάλουμο ἄνερ, Σπυριδῶν Μαρκεζίνης.

Ὁ Θεὸς ἀναπαύσαι τὴν ψυχὴν σου!

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΤΜΟΝΑ. ΕΤΑΙΡΙΑ

Ἄτμοπλοῖον τῆς ἄνω ἐταιρίας ἀναχωρεῖ καθ' ἑκάστην Παρασκευὴν ἐσπέρας διὰ Πειραιᾶ καὶ τὸν γύρον τῆς Πελοποννήσου, καθὼς καὶ διὰ Χαλκίδα μέχρι Βόλου. Οὐδεὶς εἶναι δεκτὸς ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ ἄνευ εἰσιτηρίου.

(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου Σύρου).